USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2012, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2012, č. j. 42 Ad 5/2012 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností ze dne 8. 3. 2012 proti v záhlaví označenému rozhodnutí Krajského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ve věci starobního důchodu. Krajský soud žalobu odmítl z důvodu, že stěžovatel nevyužil možnost podat proti uvedenému rozhodnutí písemné námitky a nevyčerpal tak řádné opravné prostředky ve správním řízení.

Ve své kasační stížnosti stěžovatel poukazuje zejména na svůj věk a na částku důchodu, na kterou má podle něj nárok. Dále stěžovatel tvrdí, že mu rozhodnutím ČSSZ byla způsobena škoda, kterou požaduje uhradit, uvádí, že jsou posudkové komise ČSSZ nevěrohodné (stěžovatel zřejmě dostatečně nerozlišil dvě současně vedená řízení u Nejvyššího správního soudu - první ve věci starobního důchodu a druhou ve věci invalidního důchodu pod sp. zn. 6 Ads 37/2012 - pozn. NSS).

Dříve, než zdejší soud přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti, zabýval se tím, zda je kasační stížnost přípustná, tedy mimo jiné i otázkou, zda je stěžovatel řádně zastoupen ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“).

Podle tohoto ustanovení „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie*“.

Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom obligatorní podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je však odstranitelným nedostatkem podmínek řízení.

V dané věci Nejvyšší správní soud stěžovateli adresoval přípis ze dne 16. 4. 2012, č. j. 6 Ads 60/2012 - 8, v němž jej vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi a informoval jej o povinném zastoupení v řízení o kasační stížnosti, jako o podmínce řízení, a o možnosti požádat o ustanovení zástupce soud. Na tento přípis stěžovatel reagoval dne 19. 4. 2012 tak, že nemá žádný příjem a že si v dnešní době nemůže dovolit podat žádost o ustanovení zástupce.

Tento přípis stěžovatele soud vyhodnotil jako žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů a dne 9. 5. 2012 stěžovateli zaslal formulář – Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech (dále jen „potvrzení“) a stanovil stěžovateli k jeho vyplnění a zaslání soudu lhůtu 15 dnů ode dne doručení přípisu. Vzhledem k tomu, že zaslání tohoto přípisu předcházel telefonický rozhovor se stěžovatelem, z něhož vyplynulo, že stěžovatel nemá důvěru v postup soudu a potvrzení tedy nehodlá vyplnit, ujistil jej soud v uvedeném přípisu, že ustanovení zástupce soudem pro něj nebude spojeno s žádnými náklady a odkázal na § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého platí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování v takovém případě stát.

Dne 14. 5. 2012 pak stěžovatel soudu telefonicky sdělil (úřední záznam na č. l. 14 spisu Nejvyššího správního soudu), že jej zaslání potvrzení uráží, že o advokáta nestojí a k ničemu jej nepotřebuje, a tiskopis tedy nevyplní.

Lze tedy shrnout, že stěžovatel byl tedy na povinné zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. upozorněn přípisem ze dne 16. 4. 2012 a o možnosti požádat o ustanovení zástupce soudem jej soud informoval v přípisech ze dne 16. 4. 2012 a 9. 5. 2012. O následních nesplnění výzvy k doložení plné moci, tedy odmítnutí kasační stížnosti, byl stěžovatel poučen ve věci současně vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 60/2012 ze dne 21. 2. 2012 (č. l. 6 - 8), ve věci jeho invalidního důchodu. Při vědomí této skutečnosti stěžovatel nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení před Nejvyšším správním soudem a odmítl vyplnit potvrzení pro účely zjištění jeho majetkových poměrů (jak vyplývá z úředního záznamu telefonického rozhovoru se stěžovatelem ze dne 14. 5. 2012, založeného na č. l. 14 spisu Nejvyššího správního soudu, i jeho přípisu ze dne 19. 4. 2012, v němž uvádí, že si v dnešní době nemůže dovolit psát žádost o přidělení advokáta).

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že uvedená podmínka řízení nebyla splněna, a kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně
senátu